

3. Конвенція про міжнародне стягнення аліментів на дітей та інших видів сімейного утримання від 23 листопада 2011 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_112

УДК 316.614

Москаленко В.В., докт. філос. наук, професор,
Інститут психології імені Г.С. Костюка НАПН України, м. Київ, moskavv@ukr.net

ІДЕНТИЧНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОСЛІДОВНОСТІ ПОВЕДІНКИ У ЗМІНЕНІЙ СИТУАЦІЇ (СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ ПІДХІД)

Актуальність проблеми, яка розглядається, зумовлено необхідністю визначення факторів, що впливають на збереження протягом тривалого часу високого рівня активності особистості в умовах кризових станів суспільства. Проблема полягає в тому, що в критичних ситуаціях особистість діє на високому емоційному підйомі проте пік цього підйому поступово зменшується в результаті звикання до ситуації. Виникає питання визначення факторів, що забезпечують послідовність поведінки особистості у зміненій ситуації.

Історія питання. Існує чисельна література з дослідження поведінки людини у кризових ситуаціях. Найбільше цьому питанню присвячено праць науковців екзистенціального напрямку. Як правило, ця проблема розглядається в ракурсі відношення «людина – ситуація». Американський психолог Уолтер Мішел запропонував когнітивно-афективну модель забезпечення стабільності поведінки у зміненій ситуації, у якій зміщується наголос з того, що людина має, на те, що вона робить у конкретній ситуації. Домінуюче місце в цій моделі посідають характеристики сприйняття людиною себе у конкретній ситуації, тобто йдеться про ідентичність особистості. Питання ідентичності особистості як фактору, що забезпечує послідовність її поведінки у зміненій ситуації, яке поставлено У. Мішелем, залишається ще недостатньо розкритим. На нашу думку, більш детальне його дослідження можливе із застосуванням структурно-функціонального аналізу.

Методологією дослідження є структурно-функціональний аналіз, в ракурсі якого будь-який психологічний феномен можна розглядати як такий, що має певну конфігурацію структури, взаємодія компонентів якої визначається домінуванням певного компонента в умовах особливостей конкретної ситуації. З цих позицій конфігурація структурних компонентів ідентичності особистості визначається домінуванням конативного компоненту, який згідно з традиціями вітчизняної психології, об'єднаний з когнітивним та афективним компонентами в одну систему ідентичності особистості.

Основна ідея (мета) даного дослідження полягає у доведенні того, що завдяки домінуванню в структурі ідентичності особистості конативного компоненту забезпечується збереження послідовності її поведінки в різних ситуаціях: не тільки в умовах її загострення, але й звикання до неї.

Об'єктом дослідження визначено ідентичність особистості у зміненій ситуації; **предметом** – визначення особливостей ідентичності як чинника послідовності поведінки особистості у зміненій ситуації.

Основний зміст. Ідентичність як складний соціально-психологічний феноменом, що характеризує особистість, досліджується в науці майже століття у різних ракурсах. Виявляючись у специфічному ціннісному відношенні до різних об'єктів або фрагментів світу, ідентичність забезпечує інтеграцію людини і світу у цілісну систему. У найбільш загальному визначенні ідентичність – це усвідомлення людиною свого власного «Я» та свого місця в суспільстві, на основі чого вона формує свою свідому поведінку. Оскільки ідентичність особистості завжди спрямована на ситуацію, то вона включає такі параметри

як: розуміння свого Я у певній ситуації, оцінювання змісту ситуації, значимості ситуації для Я особистості, мотиви дії у певній ситуації. Якщо виходити з традицій вітчизняної психології, то в моделі ідентичності особистості можна виділити такі компоненти як: когнітивний, афективний та конативний, конфігурація яких залежить від домінування одного з цих компонентів в умовах конкретної ситуації. Послідовність поведінки у змінній ситуації забезпечується завдяки домінуванню конативного компонента в структурі ідентичності особистості.

Конативний компонент ідентичності особистості з позицій системного аналізу являє собою сукупність структурних одиниць - ментальних феноменів, в яких знаходять виявлення інтенції (лат. intention) як ментальні стимули дії: настанова, намір, спрямованість, вимога, прагнення, задум, мотив, усвідомлена воля до якоїсь дії, мета діяльності, прагнення, спонука, інтереси, що визначають суб'єктивні критерії вибору та стимулювання поведінки, спрямованої на вирішення задачі в конкретній ситуації. Кожен ментальний феномен, що входить в систему конативного компонента, набуває суттєвих змін у рамках цієї системи завдяки взаємозв'язкам з іншими її структурними одиницями, тобто конативний компонент конструюється всією сукупністю його складових. Крім того, конативний компонент не може існувати і розвиватись поза цілісністю всієї системи ідентичності особистості, яка в реальності існує як єдність визначених нами трьох компонентів. Окрім цього, на конструювання конативного компонента впливають ситуативні змінні, в які входять всі стимули, що отримає людина в певній ситуації. Вплив цих змінних може співвідноситись по-різному: може переважати то одна, то інша змінна. Вітчизняна дослідниця М.О. Холодна, аналізуючи особливості організації інтенційного досвіду, доводить, що інтенції визначають спрямованість та вибірковість індивідуальної інтелектуальної активності. В зв'язку з цим важливим інтенційним конструктом конативного компонента ідентичності є конструкт «надання переваги», в якому об'єднуються такі феномени як цінності, інтереси, цілі, прихильність тощо, особливістю яких є чуттєва сторона, що здатна викликати або підтримувати у людини емоції.

Висновки. На основі аналізу змісту структурних компонентів ідентичності особистості можна побудувати модель забезпечення послідовності поведінки особистості у змінній ситуації, в якій функція забезпечення реалізується завдяки концепту «надання переваги» як структурної складової конативного компонента ідентичності.

Перспективою подальшого дослідження є розкриття змісту та сутності концепту «надання переваги» та його місця у забезпеченні послідовності поведінки особистості у змінній ситуації.

УДК 340.12:340.15

Ліксман В.Ю., студент,
Козинець О.Г., канд. іст. наук,

Національний університет «Чернігівська політехніка», slavik.acount@gmail.com

РЕФОРМИ КАРЛА МАРТЕЛЛА ТА ЇХ ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ РАНЬОФЕОДАЛЬНОГО СУСПІЛЬСТВА

На теренах Римської імперії від початку IV ст. починають осідати племена франків. Спочатку вони були на правах допоміжного війська основним завданням якого був захист кордонів імперії від набігів інших народів. Але поступово вони осідають на землі, збільшують контроль над територією Римської імперії і починають завойовницькі війни.

Так була утворена держав франків, яка за правління короля Хлодвіга значно розширилася. На початку VIII ст. королівська династія Меровінгів стала займати менш впливове місце в політичному житті Франкської держави. Королі почали втрачати свій вплив на населення, незважаючи на титул правителя країни. За слабкість і бездіяльність їх